

مقایسه سرشت و منش در افراد معتاد به مواد مخدر و غیرمعتاد

عباس ابوالقاسمی^۱، آذر کیامرثی^۲، سویل مومنی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۱۰/۰۷ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۰۲/۱۲

چکیده

هدف: هدف این مطالعه مقایسه ابعاد سرشت و منش در افراد معتاد به مواد مخدر و افراد غیرمعتاد بود.

روش: روش این پژوهش از نوع علی-مقایسه‌ای بود. جامعه آماری این تحقیق را تمامی معتادان شهر اردبیل تشکیل می‌دادند که در زمان انجام تحقیق به یکی از مراکز ترک اعتیاد این شهر مراجعه کرده بودند. نمونه این پژوهش شامل ۶۰ فرد معتاد به مواد مخدر و ۶۰ همتای غیرمعتاد بود که از میان ۳ مرکز ترک اعتیاد شهر اردبیل به روش تصادفی خوشای انتخاب شدند. برای جمع آوری داده‌ها از پرسشنامه ابعاد سرشت و منش استفاده شد. **یافته‌ها:** نتایج نشان داد میانگین نمرات اجتناب از آسیب و نوجویی در افراد معتاد به مواد مخدر از افراد غیرمعتاد به طور معناداری بیشتر بود. همچنین، میانگین نمرات پاداش وابستگی، همکاری و خود راهبری در افراد معتاد از افراد غیرمعتاد به طور معناداری کمتر بود. **نتیجه گیری:** این نتایج بیان می‌کند که ابعاد سرشت و منش، شدت اعتیاد را در افراد معتاد تحت تاثیر قرار می‌دهند.

کلید واژه‌ها: اعتیاد، سرشت، منش

Temperament and Character Dimensions in Narcotics Addicts and Normal people

Abolghasemi, A.¹, Kiamarsi, A..², Momeni, S.³

Abstract

Objective: The purpose of this study was to compare the temperament and character dimensions in narcotics addicted and normal persons. **Method:** The method of research was causative-comparative. The study sample consisted of 120 addicts and non addicts who had referred to 3 narcotics addicts treatment centers in Ardabil city. The subjects were selected through simple random sampling. To collect data, temperament/character inventory were used. **Findings:** The results showed that novelty seeking and harm avoidance in addicts is significantly greater than normal persons. Also, results showed that reward dependence, self-directedness, and cooperativeness in narcotics addicts is significantly lower than normal persons. **Conclusion:** The results show that temperament and character dimensions determine the addiction intensity in addicted people.

Key words: addict, temperament, character

۱۱
۱۱

سال هفتم، شماره ۲۷، پاییز ۱۳۹۲
Vol. 7, No. 27, Fall 2013

-
1. Author in Chief: Associate Professor of Department of Psychology, University of Mohaghegh Ardabili. Email: Abolghasemi1344@uma.ac.ir
  2. Teacher of Clinical Psychology, Ardabil Islamic of Azad University
  3. PhD Student of Councelling Psychology, Ankara Academy

مقدمه

معضل سوءصرف موادمخدرا یکی از چهار بحران جهانی و عمدۀ ترین بحران اجتماعی کشور ایران است که با سایر جنبه‌های اقتصادی، فرهنگی و... ارتباط تنگاتنگی دارد (صاحب الزمانی، آلیلو، رشیدی و مشکیبی، ۱۳۸۸). اگرچه بر عامل‌های اجتماعی در گرایش به مواد مخدرا تاکید بسیار می‌شود، اما سوءصرف می‌تواند با فرایندهای زیستی، روانی و شخصیتی نیز ارتباط داشته باشد. سرشت^۱ و منش^۲ از متغیرهایی هستند که در شکل‌گیری و تشدید سوءصرف مواد نقش دارند. دیدگاه کلونینجر^۳ با تاکید بر پارامترهای زیست شناسی، یک چارچوب نظری محکم در باب شخصیت پدید آورده است که هم شخصیت بهنجار و هم شخصیت نابهنجار را در بر می‌گیرد. براساس این دیدگاه، شخصیت از اجزای سرشت و منش تشکیل شده است (ابوالقاسمی، بهاری، نریمانی و زاهد، ۱۳۹۰). کلونینجر (۱۹۹۱) در مدل عصبی-زیستی خود مطرح کرده است که سامانه‌های سرشت در مغز دارای سازمان یافته‌گی کارکردی و متشكل از سامانه‌های متفاوت و مستقل از یکدیگر برای فعال‌سازی، تداوم و بازداری رفتار در پاسخ‌گویی به گروه‌های معینی از محرك‌ها هستند. وی چهار بعد نوجویی، آسیب پرهیزی، پاداش وابستگی و پشتکار را برای سرشت معرفی کرد. منش شامل دریافت‌های منطقی درباره خود، دیگران و دنیا است و پیشتر ویژگی‌هایی را شامل می‌شود که تحت تاثیر عوامل محیطی در ساختار شخصیت فرد به وجود می‌آید. کلونینجر سه بعد خود راهبری، خودفراروی و همکاری برای منش در نظر گرفته است (کلونینجر، ۱۹۹۱؛ به نقل از کاویانی، ۱۳۸۲). نظریه کلونینجر (۱۹۹۱) در مورد ابعاد سرشت و منش بویژه در زمینه سوءصرف مواد به چند دلیل مهم است. نخست، ارزیابی رفتار در ابعاد سرشت و منش (برای مثال تکانشوری، عدم تحمل و...) برای شروع و ادامه وابستگی به مواد حائز اهمیت است. برای مثال، افراد تکانشور با نوجویی بالا در هنگام محدودیت از پاداش مواد، دچار سرخوردگی بیشتر شده و در نتیجه ممکن است تحت تأثیر تجربه منفی بیشتری در هنگام پرهیز از مصرف مواد قرار گیرند. دوم، ارزیابی زمینه سرشت و منش صفات ارشی هستند

۱۲۶

126

۱۳۹۰، پیشر: شماره ۲۷، Vol. 7, No. 27, Fall 2013
سال هفتم،

که این صفات ممکن است نقش میانجی روابط بین ژنوتیپ‌ها و رفتار مصرف مواد باشند (الووانیو، کیوی ماکی، ویاکاری، اکلاند و کلتی کانگاس-جاروین،^۱ ۲۰۰۵). برای مثال، الووانیو و همکاران (۲۰۰۵) به این نتیجه رسیدند که نوجویی به صورت غیرمستقیم و به وسیله گیرنده دوپامین D4 بر رفتار مصرف مواد اثر می‌گذارد. سوم، سیستم‌های در گیر در پردازش و پاسخ به اشتیاق، بیزاری و محرك‌های جدید با ابعاد خلق و خو مرتبه بوده و ممکن است زمینه ساز رفتار مصرف مواد باشند (چاده‌ری^۲ و همکاران، ۲۰۰۶). چهارم، ارتباط دارویی با ابعاد سرشت و منش ممکن است مربوط به پاتوفیزیولوژی اعتیاد به مواد باشد (کنی و مارکو،^۳ ۲۰۰۱). در برخی مطالعات گزارش شده است که اجتناب از آسیب و وابستگی پاداش تا حدی با شروع استعمال دخانیات و شدت وابستگی آن مرتب است (برای مثال پومرلایو، پومرلایو، فلس لند و باسون،^۴ ۱۹۹۲؛ ویلس، واکارو و مک‌نمara،^۵ ۱۹۹۴؛ اتر، پلیسولو، پومرلایو، دساینت‌هیلایر،^۶ ۲۰۰۳؛ ویلس و کلیری^۷، ۱۹۹۹؛ هیس، مادن، لوتس و مارتین،^۸ ۱۹۹۵). اگرچه در مطالعات دیگر بین وابستگی پاداش و وابستگی به مواد ارتباط منفی گزارش شده است (اتر و همکاران، ۲۰۰۳). در پژوهشی گرا، زای مويك، تيمپانو، زامبلی و بگارانی^۹ (۲۰۰۰) نشان دادند که نوجویی با عملکرد سیستم دوپامینزیک در دو گروه معتاد و عادی ارتباط منفی دارد، ولی این ارتباط با سیستم سروتونرزیک تنها در گروه معتاد منفی بود. همچنین، نتایج این پژوهش نشان داد که اجتناب از آسیب با سیستم سروتونرزیک در گروه افراد عادی ارتباط مثبتی دارد و این ارتباط در معتادان معنادار نبود. لونتهال^{۱۰} و همکاران (۲۰۰۷) در پژوهشی نشان دادند که افراد دارای نوجویی بالا در هنگام کناره‌گیری و پرهیز از مواد، نشانه‌های ترک نیکوتین، اثرات منفی و ولع مصرف سیگار بیشتری را گزارش می‌کنند. افراد با اجتناب از آسیب بالا در مورد پرهیز از استعمال دخانیات، تأثیرات منفی بیشتر و انگیزه بالاتر مصرف را در هنگام پریشانی گزارش کردند. اما در این پژوهش بین بعد پاداش وابستگی و پرهیز از

1. Elovainio, Kivimäki, Viikari, Ekelund & Keltikangas-Järvinen	2. Chaudhri
3. Kenny & Markou	4. Pomerleau, Pomerleau, Flessland & Basson
5. Wills, Vaccaro & McNamara	6. Etter, Péliissolo, Pomerleau & de Saint-Hilaire
7. Wills & Cleary	8. Heath, Madden, Slutsk & Martin
9. Gerra, Zaimovic, Timpano, Zambelli & Begarani	10. Leventhal

استعمال دخانیات ارتباطی به دست نیامد. اورن، اورن، یانکار و ارکیران^۱ (۲۰۰۷) در پژوهشی نشان دادند که از میان ابعاد سرشت، بیماران وابسته به مواد مخدر نسبت به بیماران وابسته به الكل نمرات بالاتری در نوجویی و نمرات پایین تری در پاداش وابستگی دارند. بیماران وابسته به موادمخر از میان ابعاد منش، نمرات پایین تری در خودراهبری و پشتکار داشتند. مارمانی^۲ (۲۰۰۹) در پژوهشی روی معتادان به هروئین نشان داد که بین معتادان به هروئین و گروه کنترل در افسردگی و هیپومانی تفاوت معناداری به دست نیامد، در حالی که میانگین نمرات معتادان به هروئین در سیکلوتیمی و تحریک پذیری از گروه کنترل به طور معناداری بیشتر بود. همچنین، تحلیل تمیز نشان داد که این دو متغیر توانایی تفکیک دو گروه معتاد و کنترل را دارند اما بین دو گروه معتاد و گروه دارای تشخیص بیماری به همراه اعتیاد به هروئین تمایزی به دست نیامد. همایونی^۳ (۲۰۱۱) در پژوهشی دریافت که افراد معتاد در روان‌نچوری نمره بالاتر و در گشودگی، برون‌گرایی، وظیفه‌شناسی و خودآگاهی نمرات پایین تری داشتند.

در مجموع، با توجه به نقش ابعاد سرشت و منش در بروز علائم گوناگون اختلال‌های روانپزشکی، یافته‌های متفاوت و تحقیقات محدود در این زمینه، انجام این پژوهش اهمیت دارد. بنابراین، سوال پژوهش حاضر این است که آیا بین ابعاد سرشت و منش در افراد معتاد و غیر معتاد تفاوت وجود دارد؟

۱۲۸

128

سال هفتم، شماره ۲۷، پیاپی ۱۳۹۰، Vol. 7, No. 27, Fall 2013

روش

جامعه، نمونه و روش نمونه گیری

این تحقیق از نوع علی- مقایسه‌ای بوده که در آن ابعاد سرشت و منش در دو گروه معتاد به مواد مخدر و غیر معتاد مقایسه شده‌اند. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی افراد معتاد به مواد مخدر مراجعه کننده به مراکز ترک اعتیاد شهر اردبیل در سال ۱۳۹۰ است. نمونه این پژوهش شامل ۶۰ نفر معتاد به مواد مخدر مراجعه کننده به مراکز ترک اعتیاد شهر اردبیل و ۶۰ نفر غیر معتاد از اعضای خانواده و وابستگان درجه اول معتادان است که به صورت زیر انتخاب شدند: از میان مراکز ترک اعتیاد شهر اردبیل ۳ مرکز به صورت تصادفی انتخاب و

سپس ۶۰ معتاد از میان مراجعان معتاد به مواد مخدر به صورت تصادفی انتخاب شدند. همچنین ۶۰ نفر از میان افراد غیرمعتاد از خانواده‌ها و وابستگان درجه اول آنها به عنوان گروه مقایسه انتخاب شدند. ملاک‌های ورود به پژوهش در افراد معتاد عبارت بودند از: ۱- معتاد به مواد مخدر، ۲- دامنه سنی ۲۰ تا ۴۵ سال، ۳- دامنه تحصیلات سیکل تا لیسانس، ۴- عدم سابقه بیماری جسمی مزمن، ۵- عدم سابقه بیماری روانی، ۶- گذشت حداقل دو سال از اعتیاد. ملاک‌های ورود به پژوهش در افراد غیرمعتاد عبارت بودند از: ۱- عدم اعتیاد به مواد مخدر و عدم سابقه استفاده از مواد، ۲- دامنه سنی ۲۰ تا ۴۵ سال، ۳- دامنه تحصیلات سیکل تا لیسانس، ۴- عدم سابقه بیماری جسمی مزمن و ۵- عدم سابقه بیماری روانی و عدم استفاده از داروهای روان‌گردن.

ابزار

پرسشنامه سرشت و منش^۱: این پرسشنامه توسط کلونینجر، پرزیابک، سوراکیک و وتنزل^۲ در ۱۹۹۴ برای اندازه‌گیری سرشت، زیست ژنتیکی و منش اکتسابی ساخته شده است. دارای ۱۲۵ سؤال بوده و هر آزمودنی به این سوالات با انتخاب یکی از گزینه‌های صحیح و غلط پاسخ می‌دهد و این سوالات به صورت صفر و یک نمره گذاری می‌شوند. کاویانی و پورناصح (۱۳۸۴) ضرایب همسانی این پرسشنامه را در مقیاس‌های هفت گانه در دامنه‌ای از ۰/۵۵ تا ۰/۸۰ و ضرایب اعتبار بازآزمایی آن را در دامنه‌ای از ۰/۷۳ تا ۰/۹۰ گزارش کرده‌اند. بین مقیاس‌های چهار گانه سرشت با هم و مقیاس‌های سه گانه منش همبستگی‌های ضعیف تا متوسط (کمتر از ۰/۴۰) وجود دارد، به غیر از همبستگی خودراهبری و آسیب‌پریزی که بالاتر از ۰/۴۰ است. تنها همبستگی بالاتر از ۰/۴۰ بین ابعاد سه گانه منش مربوط به همکاری و خودراهبری است.

یافته‌ها

میانگین و انحراف معیار سن معتادان به مواد مخدر و افراد غیرمعتاد به ترتیب ۳۸/۵۱ و ۳/۵۹ (۴/۱۰) و ۳۷/۲۴ (۴/۴) است. ۵۸/۴ درصد معتادان دیپلم، ۲۸/۳ درصد فوق دیپلم و

۱۳/۳ درصد لیسانس داشتند. در صورتی که ۴۳/۳ درصد افراد غیرمعتاد دیپلم، ۲۱/۷ درصد فوقدیپلم و ۳۵ درصد لیسانس بودند. ۳۵ درصد معتادان مجرد و ۶۵ درصد متاهل بودند؛ در افراد غیرمعتاد ۳۳/۳ درصد مجرد و بقیه متاهل بودند.

در جدول زیر آماره‌های توصیفی نمرات سرشت و منش به تفکیک گروههای ارایه شده است.

جدول ۱: آماره‌های توصیفی متغیرهای مورد مطالعه به تفکیک گروه

متغیرها	معتاد	بهنجار	M $\pm$ SD
	M $\pm$ SD	M $\pm$ SD	M $\pm$ SD
نوجویی	۹/۹۰ $\pm$ ۲/۸۹	۸/۰۲ $\pm$ ۳/۲۷	
اجتناب از آسیب	۹/۹۲ $\pm$ ۳/۳۸	۸/۶۸ $\pm$ ۳/۶۹	
سرشت			
پشتکار	۳/۲۰ $\pm$ ۱/۳۴	۳/۵۲ $\pm$ ۱/۱۱	
پاداش وابستگی	۱۲/۰۸ $\pm$ ۳/۳۵	۱۴/۱۸ $\pm$ ۲/۷۹	
خود فراوری	۱۰/۴۵ $\pm$ ۳/۰۳	۱۰/۸۸ $\pm$ ۲/۸۲	
منش	۱۲/۰۸ $\pm$ ۳/۳۶	۱۴/۱۸ $\pm$ ۲/۷۹	
همکاری	۱۵/۲۷ $\pm$ ۳/۸۸	۱۷/۵۰ $\pm$ ۲/۳۷	

۱۳۰
130

برای بررسی تفاوت‌ها در دو گروه از تحلیل واریانس چندمتغیری استفاده می‌شود. یکی از پیششرط‌های این آزمون برابری ماتریس کواریانس‌ها است. نتایج آزمون باکس حکایت از برقراری این پیششرط داشت ($M=۲۰/۰۸$, $F=۲/۸۵$, $P>0/05$). پیششرط دیگر این آزمون برابری واریانس‌های خطاست. نتایج آزمون لون نشان داد در متغیر نوجویی ($F=0/95$, $P>0/05$), اجتناب از آسیب ($F=0/46$, $P>0/05$), خودراهبری ($F=0/05$, $P>0/05$)، پشتکار ($F=1/23$, $P>0/05$), پاداش وابستگی ($F=1/55$, $P>0/05$) و خودفراوری ($F=1/94$, $P>0/05$) شرط برقرار است و تنها در متغیر همکاری ($F=0/001$, $P>0/05$) شرط لحاظ نشده است.

نتایج تحلیل مانوآ نشان داد که تفاوت معناداری در ترکیب خطی متغیرها بین دو گروه وجود دارد ($F=14/390$, $P<0/001$, $=لامبدای ویلکز$). برای بررسی الگوهای تفاوت از تحلیل واریانس تک متغیری به شرح زیر استفاده شد.

جدول ۲: نتایج تحلیل واریانس تک متغیری برای بردسی الگوهای تفاوت در دو گروه

متغیرها	میانگین مجدورات	آماره F	معناداری	مجدور اتا
بعد سرشت	۱۰۶/۴۱	۱۱/۱۹	۰/۰۰۰۵	۰/۰۸۷
	۱۳۲/۳۰	۱۳/۸۹	۰/۰۰۰۵	۰/۱۰۵
	۴۵/۶۳	۳/۶۴	۰/۰۵	۰/۰۳۰
	۳/۰۱	۱/۹۹	۰/۱۶	-
	۴۲۵/۶۳	۱۸/۴۴	۰/۰۰۰۵	۰/۱۳۵
	۱۴۹/۶۳	۱۴/۴۶	۰/۰۰۰۵	۰/۱۰۹
بعد منش	۵/۶۳	۰/۶۶	۰/۴۲	-

همان‌گونه که در جدول فوق مشاهده می‌شود تفاوت معناداری بین دو گروه در نوجویی ($F=11/190$, $P<0/001$)، پاداش وابستگی ($F=13/890$, $P<0/001$)، و اجتناب از آسیب ($F=18/440$, $P<0/001$) در ابعاد سرشت و همچنین در خودراهبری ($F=3/640$, $P<0/05$) و همکاری ($F=14/460$, $P<0/001$) از ابعاد منش وجود دارد. با توجه به آماره‌های توصیفی در نوجویی و اجتناب از آسیب گروه معتاد نمرات بالاتری دریافت کرده‌اند و در پاداش وابستگی، خودراهبری و همکاری گروه بهنجار نمرات بالاتر داشته‌اند.

۱۳۱

۱۳۱

۳
هنوز
نمایه
پژوهش
۱۳۹۲
Vol. 7, No. 27, Fall 2013

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر مقایسه ابعاد سرشت و منش در افراد معتاد به مواد مخدر و افراد غیرمعتاد بود. نتایج پژوهش نشان داد که میانگین نمرات نوجویی در افراد معتاد از افراد غیرمعتاد به طور معناداری بیشتر است. این یافته در چارچوب نتایج پژوهش‌های دیگر (برای مثال مک کوان^۱؛ مک کوان، جانسون و شور^۲؛ رایب، دیس چینگر، کافی را و رید^۳، ۲۰۰۶) قرار دارد. پس می‌توان بیان کرد که معتادان به مواد مخدر به علت نوجویی بالاتر، اضطراب و عصبانیت را تجربه کرده و مشکلات اجتماعی و هیجانات شدید را با روش‌های ناپخته تنظیم می‌کنند. در تبیین این یافته نیز می‌توان گفت که افراد دارای نوجویی بالا، دنبال تجربیات جدید بوده، در کنترل خود ناتوان بوده و در تصمیم‌گیری‌ها تکانشی و غیرمنطقی عمل کرده و در نتیجه گرایش به سوی رفتارهای

پر خطر به ویژه مواد مخدرا را دارند. همچنین، می‌توان گفت که افراد نوجو معمولاً راغب به فعالیت‌های اکتشافی، خواهان تحریک و هیجان و مخالف با یکنواختی هستند و تمایل دارند که چیزهای جدید را تجربه کنند. همچنین، این افراد با اطلاعات بسیار اندک و شتابزده تصمیم‌گیری می‌کنند که این ویژگی‌ها سبب می‌شود که این افراد بیشتر در معرض خطر بوده و در نهایت به مواد مخدرا پناه ببرند.

نتایج نشان داد که میانگین نمرات اجتناب از آسیب در افراد معتاد به مواد مخدرا از افراد غیرمعتاد به طور معناداری بیشتر است. این یافته در چارچوب نتایج پژوهش‌های دیگر (برای مثال مک کوان، ۱۹۸۹؛ مک کوان و همکاران، ۱۹۹۴؛ رایب و همکاران، ۲۰۰۶؛ آیزنک، ۱۹۸۵؛ زاکرمن، ۱۹۹۳) است. بالا بودن اجتناب از آسیب که با ویژگی‌های همچون فرار و اجتناب از موقعیت‌های خطرزا، محاط و منزوی مشخص می‌شود، به عنوان سدی در برابر علائم اعتیاد و تحریک‌پذیری عمل می‌کند. این افراد در اثر استفاده از مواد، عزت نفس کاذب کسب کرده و بدون توجه به پیامدهای رفتاری و موقعیتی آسیب‌زا دست به عمل می‌زنند. پایین بودن ویژگی‌های اجتناب از آسیب همچون اعتماد به نفس در مقابل بلاکلیفی، منجر به تلاش‌های زیاد با حداقل ناراحتی شخص می‌شود و ضرر این حالت، عدم پاسخدهی به خطر و خوشبینی غیرواقعی است و نتایج بالقوه پر خطر آن در موقعیت‌هایی است که احتمال خطر زیاد بوده و کاملاً در جهت شدت افزایش علائمی مانند تحریک‌پذیری و تکانشوری افراد دارای اعتیاد به مواد مخدرا است (زاکرمن، ۱۹۹۳). در تبیین این یافته می‌توان گفت افرادی که در اجتناب از آسیب نمرات بالاتری می‌گیرند، قادر به کنترل خود نبوده و در نتیجه احتمال گرایش به مصرف مواد در آنها بیشتر می‌شود.

نتایج نشان داد که بین میانگین نمرات پشتکار در افراد معتاد و افراد غیرمعتاد تفاوت معناداری وجود ندارد. این یافته در چارچوب نتایج پژوهش‌های دیگر (برای مثال ال‌واینسو و همکاران، ۲۰۰۵؛ پومرلایو و همکاران، ۱۹۹۲؛ ویلس و همکاران، ۱۹۹۴؛ اتر و

همکاران، ۲۰۰۳؛ پورپر-کواکیل^۱ و همکاران، ۲۰۱۰) نیست. نتایج این پژوهش‌ها نشان داده است که پشتکار کمتر، آسیب‌پذیری افراد معتاد را بیشتر می‌کند. بنابراین، می‌توان تبیین کرد که ترجیح پاداش‌های فوری، تمایل به ماجراجویی، نوجویی، یافتن راه‌های ساده برای دستیابی به پاداش، عدم پشتکار و اصرار در انجام امور و همچنین زمان کوتاه واکنش فردی از مولفه‌هایی است که معتادان را در معرض خطر بیشتر قرار می‌دهد (مک‌کوان و همکاران، ۱۹۹۴).

نتایج نشان داد که میانگین نمرات پاداش وابستگی در افراد معتاد به مواد مخدر از افراد غیرمعتاد به طور معناداری کمتر است. این یافته در چارچوب نتایج پژوهش‌های دیگر (برای مثال الواینو و همکاران، ۲۰۰۵؛ پومرلایو و همکاران، ۱۹۹۲؛ ویلس و همکاران، ۱۹۹۴ و همکاران، ۲۰۰۳؛ پورپر-کواکیل و همکاران، ۲۰۱۰) است. افرادی که در پاداش وابستگی نمرات پایینی می‌گیرند دارای رفتارهای سرد و منزوی، شکننده و غیرمسئولانه هستند و افرادی که همکاری پایین دارند، خودبین، متخصص، سرزنش‌کننده و کینه‌توزاند.

۱۳۳

۱۳۳

۳
هنوز
نمایه
پذیرفته
Vol. 7, No. 27, Fall 2013

نتایج نشان داد که میانگین نمرات همکاری و خود راهبری در افراد معتاد به مواد مخدر از افراد غیرمعتاد به طور معناداری کمتر است. این یافته در چارچوب نتایج پژوهش‌های دیگر (پورپر-کواکیل و همکاران، ۲۰۱۰؛ ابرین^۲، ۱۹۹۶؛ کیم^۳ و همکاران ۲۰۱۰؛ وان دی جک، لاپن اسکار، کان، ورکس و بیوتلار^۴، ۲۰۱۱) قرار دارد. نتایج حاکی از آن است که افراد معتاد به مواد مخدر سطوح پایینی از خود راهبری و همکاری را نشان می‌دهند. در تبیین این یافته می‌توان گفت که سطوح پایین خود راهبری و همکاری در این افراد بر اساس رویکردهای عصب شناختی نشان دهنده مفهوم گریزی و بازداری پاسخ است که این مساله افراد معتاد به مواد مخدر را بیشتر در معرض خطر تکانشوری و مشکلات رفتاری قرار می‌دهد (بیدرمن^۵ و همکاران، ۲۰۰۸). سطوح پایینی از خود راهبری و همکاری با سطوح بالایی از مشکلات رفتاری، تکانشوری، اضطراب/افسردگی، مشکلات توجه، مشکلات رفتاری و رفتارهای خشن در افراد دارای اعتیاد به مواد مخدر ارتباط دارد.

1. Purper-Quakil   2. Oberien   3. Kim
4. Van Dijk, Lappenschaar, Kan, Verkes & Buitelaar
5. Biederman, Petty, Dolan, Hughes, Mick

همچنین، نتایج نشان داد که بین میانگین نمرات خود فراروی در افراد معتاد و افراد غیرمعتمد تفاوت معناداری وجود ندارد. این یافته با نتایج پژوهش‌های دیگر (پورپر-کواکیل و همکاران، ۲۰۱۰؛ ابرین، ۱۹۹۶؛ کیم و همکاران، ۲۰۱۰؛ وان دی جک و همکاران، ۲۰۱۱؛ کلونینجر و سوراکیک، ۲۰۰۵) ناهمسو است. در تبیین این یافته نیز می‌توان گفت که خودفاروی با ایمان مذهبی و متانت و صبوری غیرمشروط همراه بوده و به عنوان مانعی برای تکاشوری در این افراد است. محدود بودن نمونه به مردان، منحصر بودن تحقیق به شهر اردبیل، عدم کنترل نوع مواد مخدر و میزان مصرف و عدم کنترل داروها از محدودیت‌های این پژوهش است که در تعمیم نتایج می‌بایست احتیاط کرد. تحقیق روی کسانی که هنوز شروع به مصرف متابدون نکرده‌اند، می‌تواند نتایج مطمئن‌تری به دست دهد. همچنین، پیشنهاد می‌شود که این پژوهش در سنین مختلف و در جمعیت زنان معتاد به مواد مخدر نیز صورت گیرد. از این نتایج می‌توان در پیشگیری و آسیب‌شناسی افراد معتاد استفاده کرد و روش‌های آموزشی و درمانی را به صورت بلند مدت برای بهبود ابعاد سرشت و منش معتادان به موادمخدرا به کار برد.

۱۳۴

134

منابع

- ابوالقاسمی، عباس؛ بهاری، محمد؛ نریمانی، محمد و زاهد، عادل (۱۳۹۰). ارتباط ابعاد سرشت و منش با علایم اختلال اسکیزوفرنی در مردان. بهبود، ۱۵(۴)، ۲۶۵-۲۷۱.
- صاحب الزمانی، محمد؛ آلیلو، لیلا؛ رشیدی، علی و مشکبی، علی (۱۳۸۸). بررسی خصوصیات شخصیتی با استفاده از پرسشنامه چند وجهی شخصیتی مینه سوتا در معتادین مراجعه کننده به مراکز درمانی شهر تهران در سال ۱۳۸۷. مجله پژوهشکی ارومیه، ۲۰(۴)، ۲۹۰-۲۹۷.
- کاویانی، حسین و پورناصح، مهرانگیز (۱۳۸۴). اعتبار یابی و هنجار سنجی پرسشنامه سرشت و منش کلونینجر در جمعیت ایرانی. مجله دانشکده پژوهشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۶۹(۲)، پایاپی ۵۰، ۸۹-۹۸.
- کاویانی، حسین (۱۳۸۲). نظریه زیستی شخصیت. چاپ اول، تهران: انتشارات سنا.

۱۳۹۳ شماره ۲۷، پاییز Vol. 7, No. 27, Fall 2013
سال هفتم،

Biederman, J., Petty, C.R., Dolan, C., Hughes, S., Mick, E., Monuteaux, M.C., Faraone, S. V. (2008). The long-term longitudinal course of oppositional defiant disorder and conduct disorder in ADHD boys: findings from a controlled 10-year prospective longitudinal follow-up study. *Psychological Medicine*, 38(7), 1027-1035.

- Chaudhri, N., Caggiula, A., Donny, E., Palmatier, M., Liu, X., & Sved, A. (2006). Complex interactions between nicotine and nonpharmacological stimuli reveal multiple roles for nicotine in reinforcement. *Psychopharmacology*, 184, 353–366.
- Cloninger, C. R. (1991). *Brain networks underlying personality development*. In B. J. Carroll & J. E. Barrett (Eds.), *Psychopathology and the brain*, New York, Raven Press, 183-200.
- Cloninger, C. R., Przybeck, T. R., Svarkic, D. M., Wetzel, R. D. (1994). *The Temperament and Character Inventory (TCI): a Guide to its Development and Use*, Center for Psychobiology of Personality, Washington University, St Louis.
- Cloninger, C. R., & Svarkic, D. M. (2005). *Personality disorders*. In B. J. Sadock, V. A. Sadock (Eds.), *Comprehensive textbook of psychiatry* (Eight Edition, pp. 2063-2105). Philadelphia, Lippincott Williams & Wilkins.
- Elovainio, M., Kivimäki, M., Viikari, J., Ekelund, J., & Keltikangas-Järvinen, L. (2005). The mediating role of novelty seeking in the association between the type 4 dopamine receptor gene polymorphism and cigarette-smoking behavior. *Personality and Individual Differences*, 38(3), 639–645.
- Etter, J. F., Péliéssolo, A., Pomerleau, C. S., & de Saint-Hilaire, Z. (2003). Association between smoking and heritable temperament traits. *Nicotine & Tobacco Research*, 5(3), 401–409.
- Evren, C., Evren, B., Yancar, C., Erkiran, M. (2007). Temperament and Character Model of Personality Profile of Alcohol- and Drug-Dependent Inpatients. *Comprehensive Psychiatry*, 48, 283– 288.
- Eysenck, H. J. (1985). Behaviorism and clinical psychiatry. *International Journal of Social and Psychiatry*, 31, 163-169.
- Gerra, G., Zaimovic, A., Timpano, M., Zambelli, U., & Begarani, M. (2000). Neuroendocrine Correlates of Temperament Traits in Abstinent Opiate Addicts. *Journal of Substance Abuse*, 11(4), 337-345.
- Heath, A. C., Madden, P. A. F., Slutske, W. S., & Martin, N. G. (1995). Personality and the inheritance of smoking behavior: A genetic perspective. *Behavior Genetics*, 25(2), 103–117.
- Homayouni, A. (2011). The role of personality traits and religious beliefs in tendency to addiction. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 30, 851 – 855.
- Maremmani, I. (2009). Affective temperaments in heroin addiction. *Journal of Affective Disorders* 117, 186–192
- Kenny, P., & Markou, A. (2001). Neurobiology of the nicotine withdrawal syndrome. *Pharmacology, Biochemistry and Behavior*, 70(4), 531–549.
- Kim, H.W, Cho, S.C, Kim, B.N, Kim, J. W, Shin, M. S, Yeo, J. Y. (2010). Does oppositional defiant disorder have temperament and psychopathological profiles independent of attention deficit/hyperactivity disorder? *Comprehensive Psychiatry*, 51, 412–418.
- Leventhal, A.M., Waters, A. J., Boyd, S., Moolchan, E. T., Heishman, S. J., Lerman, C., Pickworth, W. B. (2007). Associations between Cloninger's temperament dimensions and acute tobacco withdrawal. *Addictive Behaviors*, 32, 2976–2989.
- McCown, W. (1989). The relationship between impulsivity, empathy and involvement in Twelve Step self-help substance abuse treatment groups. *British Journal of Addiction*, 84, 391-393.

- McCown, W.G., Johnson, J.L., & Shure, M.B. (1994). *The impulsive client: Theory, research and treatment*. New York: American Psychological Association.
- Oberien, J. L. (1996). The Junior Temperament and Character Inventory: preliminary validation of a child self-report measure. *Psychological Reports*, 84, 1127-38.
- Pomerleau, C. S., Pomerleau, O.F., Flessland, K. A., & Basson, S. M. (1992). Relationship of Tridimensional Personality Questionnaire scores and smoking variables in female and male smokers. *Journal of Substance Abuse*, 4(2), 143-154.
- Purper-Ouakil D, Cortese, S., Wohl, M., Aubron, V., Orejarena, S., Michel, G., Asch, M., Mouren, M.C., Gorwood, P. (2010). Temperament and character dimensions associated with clinical characteristics and treatment outcome in attention-deficit/hyperactivity disorder boys. *Comprehensive Psychiatry*, 51, 286-292.
- Ryb, G.E., Dischinger, P.C., Kufera, J.A., & Read, K.M. (2006). Risk perception and impulsivity: Association with risky behaviors and substance abuse disorders. *Accidental Annual Preview*, 38, 567-573.
- Wills, T.A., & Cleary, S. D. (1999). Peer and adolescent substance use among 6th-9th Graders: Latent growth analyses of influence versus selection mechanisms. *Health Psychology*, 18(5), 453-463.
- Wills, T.A., Vaccaro, D., & McNamara, G. (1994). Novelty seeking, risk taking, and related constructs as predictors of adolescent substance use: An application of Cloninger's theory. *Journal of Substance Abuse*, 6(1), 47- 53.
- Van Dijk, F. E., Lappenschaar, M., Kan, C. C., Verkes, R. J., Buitelaar, J. K. (2011). Symptomatic overlap between attention-deficit/hyperactivity disorder and borderline personality disorder in women: the role of temperament and character traits. *Comprehensive Psychiatry*, 10, 1016, 1-9.
- Zuckerman, M. (1993). P-impulsive sensation seeking and it's behavioral, psychophysiological and biochemical correlates. *NeuroPsychobiology*, 28, 30-36.

۱۳۶
۱۳۹۳ پاییز Vol. 7, No. 27, Fall 2013
136

سال هفتم، شماره ۲۷، پاییز ۱۳۹۳
Vol. 7, No. 27, Fall 2013